

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Sfintei Cruci

Sâmbătă, 25 martie: **Buna Vestire**

Duminica a treia din Postul Mare
- cântări din Cartea Triodului -

Evangelhia Duminicii a treia din Post Ev. Marcu 8, 34-38; 9,1

Zis-a Domnul: cel ce voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie. Căci cine va voi să-și mântuiască sufletul său îl va pierde; iar cine-și va pierde sufletul său pentru Mine și pentru Evanghelie, acela îl va mântui. Și ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul său? Sau ce-ar putea să dea omul în schimb pentru sufletul său? Iar de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în acest neam desfrânat și păcătos, și Fiul Omului se va rușina de el când va veni în slava Tatălui Său, cu sfinții îngeri.

Apoi a zis către ei: adevărat vă spun vouă că sunt unii din cei ce stau aici care nu vor gusta moarte, până ce nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.

Acum oștile îngerești însoțesc lemnul cel cinstit, cu bună cucernicie înconjurându-l, și cheamă pe toți credincioșii la închinare. Deci veniți cei ce vă luminați cu postul, să cădem la el cu bucurie și cu frică, strigând cu credință: Bucură-te, cinstită Cruce, întărirea lumii!

Ca să ridici blestemul lui Adam, ai luat fără de întinare trupul nostru și Te-ai răstignit și ai murit, Iisuse preabunule. Pentru aceasta cinstim cu credință Crucea Ta și sulita, buretele, trestia și cuiele; și cerem să vedem Învierea Ta.

Încuiat-a șarpele prin lemn Edenul cel de demult; iar lemnul crucii l-a deschis tuturor celor ce voiesc să se curățească prin post și prin lacrimi. Deci văzându-l pe acesta pus înainte, veniți credincioșii să cădem la el cu frică, strigând: Deschide, Cruce, porțile cerurilor celor ce te iubesc pe tine.

Când Te-a văzut pe Tine pironit pe Cruce, Cuvinte al lui Dumnezeu, ceea ce Te-a născut fără de sămânță s-a tânguit strigând: Vai mie, Fiul meu preadulce! Ce smerenie este aceasta, Dumnezeul meu? Cum rabzi patimă de judecată nedreaptă, Cel ce ești fără de patimă? Laud cu cântări înfricoșătoarea și nespusa pogorâre a Ta.

Strălucește, Cruce a Domnului, luminatele fulgere ale harului tău în inimile celor ce te cinstesc pe tine, și cu dragoste dumnezeiască te primesc, ceea ce ești de lume dorită; prin care a trecut mahnirea lacrimilor, din cursele morții ne-am izbăvit, și la veselie cea neîncetată ne-am mutat. Arată bunăcuviința frumuseții tale, dăruind răsplătirile postirii robilor tăi, celor ce cer cu credință ocrotirea ta cea bogată și mila ta cea mare.

Potrivit tradiției Bisericii Ortodoxe Române statornicite în timpul Patriarhului Justinian (1948-1977), cu ocazia sărbătorii numită Duminica Ortodoxiei, se realizează **colecta pentru Fondul Central Misionar**. Darul în bani care va fi colectat până la 26 martie, va fi folosit pentru construirea de lăcașuri de cult din parohiile mici și sărace, pentru întreținerea așezămintelor social-filantropice din țară și de peste hotare, pentru sprijinirea și inițierea unor activități spirituale și culturale pentru apărarea și promovarea dreptei credințe, dar și pentru păstrarea identității etnice a românilor de pretutindeni și pentru ajutorarea parohiilor și a familiilor sărace ș.a.

Sfânta Cruce și urmarea modelului Hristos

Cea de-a treia duminică din post poartă în calendar numele de *Duminica Sfintei Cruci*. Este o zi în care adăugăm postirii o cinstire mai specială dedicată Sfintei Cruci. Evaghelia care se rostește astăzi vorbește tot despre Sfânta Cruce. Este vorba despre un cuvânt pe care l-a rostit Mântuitorul Iisus Hristos nu cu multă vreme înainte de pătımirea Sa: "Cel ce voiește să vină cu Mine să se lepede de sine, să-și ia Crucea sa și să-Mi urmeze Mie". Și argumentează această chemare a Sa într-un mod pe cât de logic, pe atât de surprinzător pentru noi. "Căci cine va dori să-și măntuiască sufletul îl va pierde, iar cine-și va pierde sufletul pentru Mine și pentru Evanghelie, acela îl va măntui". Și ce-ar putea să dea omul în schimb pentru sufletul său?" Înțelegem din aceste câteva cuvinte pe care Hristos le-a rostit, că totuși Sfânta Cruce e importantă pentru viața omului. Ținem cont de faptul că aceste cuvinte sunt rostite cu ceva vreme înainte ca ucenicii să-L vadă răstignit pe Cruce.

Nu este singura oară când Hristos vorbește despre Cruce. Evanghelia de la Luca relatează că Mântuitorul le spune "Cel ce nu-și ia Crucea sa, acela nu este ucenic al Meu" (Luca 14,27), iar în altă parte, relatează Evangelistul Matei: "Cel ce nu-și ia Crucea și nu-Mi urmează Mie nu-i vrednic de Mine" (Matei 10,38). Mai mult chiar, însăși asumarea Crucii începe după eliberarea de cele materiale (Marcu 10,21). Adică, practic, Crucea devine un element de legătură între fiecare om și Mântuitorul Iisus Hristos. Cuvintele păreau strănii atunci, Crucea fiind considerată doar un instrument de tortură. Oamenii răstigniți pe Cruce erau cei mai ticăloși. Răstignirea pe Cruce se administra în chinuri cumplite, iar cel care urma să fie răstignit era chinuit întâi pentru ca suferința de pe Cruce să nu fie atât de lungă. Mântuitorul vorbea de Cruce într-un timp în care nu era înțeles.

Distingem în afirmația Mântuitorului trei pași pe care trebuie să-i faci fiecare din cei care voiesc să urmeze Domnului Hristos, pentru că urmarea lui Hristos e un act al libertății noastre, e un act al liberei noastre consimțiri. Hristos nu forțează, nu obligă, nu determină. Hristos cheamă, invită și așteaptă (Apocalipsă 3,20): "Iată, stau la ușă și bat. De va auzi cineva glasul Meu și va deschide, voi intra și voi cina împreună cu el și el cu Mine" spune Mântuitorul. Iar cei trei pași sunt: *lepădarea de sine, asumarea Crucii și urmarea modelului lui Hristos*.

A fi creștin nu e un act de aderență formală pe care să îl confirmi prin document justificativ, precum certificatul de Botez sau adeverința de apartenență la o anume comunitate. Nu e suficient. A fi creștin înseamnă a urma pe Hristos cu adevărat sau măcar a face pe cei din jurul tău să înțeleagă că urmezi modelul Hristos. Lepădarea de sine nu înseamnă dezumanizare și nici înstrăinare de valorile normale care ne definesc în ansamblu, ci de ceea ce considerăm propria noastră „valoare” în fața lumii. Lepădarea de sine se referă la ceea ce ne înstrăinează de Dumnezeu, pentru că, iată, sinele a devenit un fel de alternativă la Dumnezeu. Am ajuns să ne facem idoli din propriile noastre ființe, din propriile noastre persoane. Să-i vorbești astăzi unui creștin și să-i aduci aminte că va muri! Dacă ar primi de la medic vestea că nu mai are mult de trăit, se înspăimantă, se înfricoșează, dă în disperare, cade în deznădejde. Ori, asta nu e lepădare de sine, e iubire de sine. Lepădarea de sine înseamnă a spune precum Apostolul Pavel le spunea Romanilor: "ori de murim, ori de trăim, ai lui Dumnezeu suntem" (Romani 14,8). Căci moartea și viața reprezintă două modalități de a ne manifesta prietenia noastră cu Dumnezeu, pe care nu o poate distruge niciodată nici măcar timpul. Cum spune Mântuitorul: "Adunați-vă comori în cer, unde nici molia, nici rugina nu le strică, unde furii nu le sapă și nu le fură. Căci unde e comoara ta, acolo va fi și inima ta" (Matei 6,20-21).

Iată un idol periculos pentru conștiința omului modern: iubirea de sine. Judecăm pe oameni dacă sunt buni sau răi doar dacă ne fac nouă bine sau nu ne fac bine, când de fapt cu totul alte sunt criteriile. Încă de mici considerăm că profesorul sever, exigent, e un profesor rău. Fals! Vei descoperi peste ani că aceia te-au iubit mai mult sunt aceia care te-au urmărit mai mult, sau te-au criticat, în perioada formării și a creșterii tale. De aceea, trebuie să fim foarte atenți în raport cu sinele, cu egoismul care ne schimbă traiectoria devenirii noastre. Asumarea Crucii și urmarea lui Hristos sunt legate una de alta. Ne place tuturor

modelul Hristos. Numai dacă privești chipul senin din Icoană te încarci pozitiv și te transpui într-o altă lume. Binecuvântarea lui Hristos îți încarcă viața de bucurie negrăită. Dar asta e o abordare sentimentală a relației noastre cu Dumnezeu și cu Hristos. Hristos ne așteaptă să ne asumăm Crucea. Nu poți să-L cunoști pe Hristos decât numai prin perspectiva Crucii. Spune același Sfânt Apostol Pavel Corintenilor: "am judecat să nu știu între voi altceva, decât pe Iisus Hristos, și pe Acesta răstignit" (I Corinteni 2,2), pentru că răstignirea Domnului nostru Iisus Hristos este expresia jertfirii de sine, pentru a căuta binele celui alt. De aceea, Crucea e un mijloc de a cunoaște pe Dumnezeu, de a cunoaște lumea și de a ne cunoaște pe noi înșine.

Tare greu e să cunoști lumea asta! Câtă știință ai studia și niciodată nu-i suficient. Există o spirală a întrebării, o „sferă” a cunoașterii în care cu cât cunoști mai mult cu atât știi mai puțin. E tare greu să înțelegi lucrurile din perspectiva logicii noastre materiale. Te uiți și vezi soarele și când te gândești că e la 1.5 milioane km distanță, îți dai seama cât ești de mic. Și când mai citești că soarele e o stea între cele mici în universul perceptibil omului te cutremuri și mai tare. Oare cum mai poți tu cunoaște, ce mai poți cunoaște din lumea asta? E clar că această cunoaștere rațională și senzorială își are limitele sale. Nu poți ajunge să cunoști pe Dumnezeu în ritmul acesta. E o mare distanță. Iată pentru care motiv omul cunoaște prin apropiere. De aceea omul a inventat telescopul, ca să aducă corpurile cerești foarte îndepărtate în apropierea sa. De aceea a inventat microscopul, ca să aducă particulele mici și imperceptibile simțurilor sale, să le aducă în apropierea sa, să-i devină apropiate, să-i devină familiare.

În toată cunoașterea omenească așa suntem noi construiți. Abordăm lucrurile din perspectiva apropierii. Abia când te apropii începi să cunoști. Când te apropii de munte, îi vezi măreția, altfel îl consideri o movilă de pământ îndepărtată. Când te apropii de om, îl cunoști cu adevărat. De la distanță poți să-l privești mereu ca pe un străin și ca pe un dușman. Omul cunoaște prin apropiere. Oare de ce n-am aplica noi legea aceasta și când e vorba de Hristos și de Dumnezeu? Stăm mereu departe, spectatori, străini la ceea ce Dumnezeu construiește în relația Sa cu oamenii. Rămânem mereu departe. Refuzăm apropierea, pentru că apropierea de Dumnezeu cere implicare și mai ales cere asemănare. Nu te poți apropia de Hristos dacă nu ești ca Hristos. De aceea, iată, atunci când omul se împărtășește, întâi trebuie să se spovedească. Pentru a se elibera de sine și a se asemăna cât de cât cu Hristos, a se apropia de Hristos, ca unirea cu El să fie spre propria desăvârșire personală.

Există și multe alte modalități de a cunoaște lucrurile. Omul a încercat să cunoască lucrurile îndoindu-se. Acel *dubito ergo cogito* e însă un risc. A măcinat multe minți. Și totuși Mântuitorul Iisus Hristos cere mereu și mereu credință: "Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoi?" - mustră El chiar pe ucenicul Petru (Matei 14,31). Îndoiala tare ne mai macină conștiința în relația noastră cu Dumnezeu. Dar dacă nu e așa? Dar dacă o fi altfel? Dar dacă? Și repetăm acest *dacă* la nesfârșit. Există și un mod de a cunoaște ce satisface propria curiozitate, care într-o oarecare măsură, ne implică. Dar ne implică fără Dumnezeu, așa cum l-a implicat pe strămoșul nostru Adam spre a gusta din măr și din fructul oprit ignorând porunca lui Dumnezeu. Pentru *a ajunge ca Dumnezeu dar fără Dumnezeu*. Și să știți că nu e un simplu mit. Cercetați-vă fiecare viața și veți vedea de câte ori nu încercăm să facem lucrurile fără Dumnezeu. *Unde ești Adame?*

Sfânta Cruce oferă cunoașterea prin asemănarea cu Hristos și prin jertfire de sine. E o dimensiune ușor incomodă, dar ea devine semn al integrității creștine. Noi nu vedem Sfânta Cruce ca pe un instrument de chinuire al Domnului Hristos. O privim ca altarul pe care s-a jertfit iubirea lui Dumnezeu pentru om. Noi privim Sfânta Cruce nu ca pe o asumare a dificultăților vieții acesteia care întotdeauna ne încarcă cu gândire pesimistă. "Eh, e crucea vieții. Ce să-i faci? Trebuie să-mi port crucea". Nu e asta crucea pe care o vrea Hristos. Există o Cruce pe care El ți-o dă să o porți la vedere și pe care a exprimat-o într-o frază simplă în capitolul al cincilea din Evanghelia de la Matei (5,44): "Binecuvântați pe cei ce vă blastămă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc".

SÂMBĂȚĂ, 25 MARTIE

În perioada 1–31 martie 2017, în numeroase orașe și localități din România și Republica Moldova, se desfășoară *Luna pentru viață 2017*, având ca punct culminant *Marșul pentru viață 2017 – „Ajută mama și copilul! Ei depind de tine”*, organizat sâmbătă, 25 martie 2017. Marșul pentru viață este la a VII-a ediție națională.

La Iași, Marșul pentru viață este organizat de Departamentul Pro Vita al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei și va începe sâmbătă, 25 martie, ora 13.00, în Piața Unirii, iar la ora 14.00 se va porni pe traseul: Piața Unirii - Colegiul Național - B-dul Independenței - Mănăstirea Golia - Hotel Europa - Str. Anastasie Panu - B-dul Ștefan cel Mare, oprindu-se în fața Catedralei Mitropolitane.

VĂ AȘTEPTĂM SĂ FIM ÎMPREUNĂ !

<http://www.marsulpentruviata.ro>

Cum îți sunt gândurile așa îți este și viața

Întreaga viață m'a chinuit gândul: „Care este rostul vieții?” m'am întrebat unde duce această viață. Oare spre bogăția materială pe care omul se trudește atât să o agonisească, să mănânce și să bea, oare asta să fie totul? Slavă lui Dumnezeu, în viața sa, Sfântul Serafim din Sarov ne deslușește că țelul vieții este întoarcerea în brațele Tatălui nostru Ceresc, ca noi oamenii, aici pe pământ, călăuziți de Duhul Sfânt, să fim asemenea îngerilor din ceruri. Pentru că suntem copii ai unor părinți căzuți, ne este mai lesne să ne abatem de la calea cea dreaptă decât să ne lepădăm de numeroasele noastre fapte rele pe care le-am săvârșit de-a lungul vieții, în sânul familiei. Deși noi suntem copie a părinților noștri, care nu au fost desăvârșiți și nici vrednici să ne ofere ce este mai frumos, totuși am văzut la ei și mai apoi, în viață, multe nedreptăți și am îndurat multe dureri ale inimii. De aceea, toți tânjim după desăvârșire și dorim să descoperim care este scopul vieții acesteia. Descoperim acest lucru treptat, după cum ne spun Sfinții Părinți: „Treptat crește în noi credința.” Unul dintre Sfinții Părinți chiar spune: „Credința mea din anii tinereții, față de cea pe care o am acum, la bătrânețe, era pur și simplu necredință.” Credința noastră crește treptat și, când se întărește în Domnul, devine puternică și tare. Astăzi se întâmplă multe în lume. Am auzit multe despre protestanți. Ei au căzut de la biserica apuseană și nu s'au unit niciodată cu Biserica Răsăritului, introducând multe inovații în credința lor. Protestanții se ostensesc și se roagă, au dezvoltat un misionarism mai aprig decât biserica [romano-]catolică, dar nu sunt conștienți și nici nu știu că sunt sub

Au început de săptămâna trecută și se află în desfășurare câteva lucrări necesare în zona de jos a casei parohiale, respectiv, tencuieli exterioare a zonelor afectate de îngheț, reparații și reamenajări ale grupului sanitar de serviciu și a zonelor de gard aflate în degradare.

De asemenea, se află în derulare lucrările de curățare a pomilor fructiferi și ornamentali, precum și amenajarea parcului prin lucrări specifice de primăvară.

Cronicar

stăpânirea durerilor din văzduhuri.

Mulți se socotesc a fi necredincioși, dar dacă stăm să cugetăm mai bine la noi înșine, vom vedea că nu se află în această lume nici o ființă cugetătoare a cărei inimă să nu tânjească după viața și dragostea desăvârșită. Dragostea desăvârșită nu cade niciodată, rămâne veșnic. Inimile noastre, ale tuturor, năzuiesc spre binele desăvârșit, după pacea desăvârșită; de fapt, inima noastră, a tuturor, tânjește după Dumnezeu. Dumnezeu este viață, Dumnezeu este dragoste, Dumnezeu este pace, Dumnezeu este bucurie. Inima noastră tânjește după Dumnezeu, dar prin gânduri ne împotrivism Lui. Satana crede și se cutremură, dar se împotrivește. Asemenea și necredinciosul: nu este necredincios, ci potrivnic.

Așadar, inima noastră tinde spre Dumnezeu, dar noi ne împotrivism Lui. Împotrivirea noastră nu-L va vătăma pe Dumnezeu, căci este Atotputernic, ci pe noi înșine.

Gândurile, starea lăuntrică, dorințele ne conduc viața. Așa cum ne sunt gândurile cu care ne îndeletnicim, așa ne este și viața. Dacă avem gânduri de pace, liniște, dragoste deplină, bunătate, virtute, curăție, atunci și în noi va fi pace, căci toate gândurile de pace aduc pace lăuntrică, ce răzbate din noi, căci gândurile ne sunt pline de pace, liniște, dragoste desăvârșită și bunătate. Dacă purtăm în noi gânduri rele, diavolești, atunci se nimicește și pacea noastră lăuntrică. Sfinții Părinți spun despre gânduri: „Orice gând care năruiește pacea și gândurile ce nu ne dau pace, acestea toate de la diavol sunt, și trebuie să le îndepărtăm și să nu le primim.”

(fragment din *Cum îți sunt gândurile așa îți este și viața*, Starețul Tadei de la Mănăstirea Vitovnița)

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,

Colectiv redacțional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor_scf@yahoo.com

Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sîrghiș, Valentin Burlacu,
Răzvan Chițac, Vlad-Mihai Carpiuc, Pr. Mihai Mărgineanu
(coordonator)

Grafică: Elena Gheorghită, Mădălina Brăteanu, Raluca Negrea,
Dan-Andrei Morteci

Administratori site parohie:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

**Duminică, 19 martie,*

- ora 8.00 - Utrenia și Sfânta Liturghie
- ora 17.00 - Paraclisul Maicii Domnului
- ora 17.30 - Spovedit

**Miercuri, 22 martie,*

- ora 8.00, Liturghia Darurilor mai înainte sfințite
- ora 8.30 - Spovedit

**Joi, 23 martie,*

- ora 17.00, Slujba Acatistului Sf. M. Mc. Ecaterina
- ora 17.30 - Spovedit

**Vineri, 24 martie,*

- ora 17.00, Slujba Vecerniei
- ora 17.30 - Spovedit

**Sâmbătă, 25 martie, Buna Vestire*

- ora 8.00, Slujba Utreniei și a Sfintei Liturghii
- ora 10.00, Sf. Liturghie
- ora 11.30, Pomenirea morților
- ora 17.00, Slujba Vecerniei
- ora 17.30 - Spovedit

O nouă acțiune filantropică

Seria acțiunilor filantropice specifice Postului Mare organizate de parohia noastră a continuat și în această sâmbătă, când, prin generozitatea credincioșilor și prin implicarea mai multor membri din Consiliul și Comitetul parohial au fost pregătite 264 pachete cu colăcei, fructe și dulciuri, care au fost transportate de domnul Ioan Septimiu Dorobanțu, cu mașina proprie, și distribuite bolnavilor de la Secția Bârnova a Spitalului Socola din Iași.

Cursul de încondeiat ouă în plină desfășurare la biserica noastră

În fiecare sâmbătă, copiii participanți la *Cursul gratuit de încondeiat ouă*, desfășurat la biserica noastră, se simt împliniți de micile opere de artă pe care reușesc să le realizeze. Mulțumim doamnei educator Codruța Nicolau, celor doi formatori voluntari Roxana Pașalău și Serafim Uliuliuc, precum și celorlalți voluntari din echipa de organizare: Răzvan Chițac, Vasilica Onofrei etc. Pentru detalii: tel. 0748 840 818.

Cronicar

Foto: Ionela Corina Chersan Macovei

**Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține
PAROHIA TOMA COZMA**

Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației: PAROHIA — TOMA COZMA
- CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095
- Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000